

מסכת כלאים

פרק ו משנה א

אִיזְהוּ עָרִיס, הַנוֹטֵעַ שׁוֹרָה שֶׁל חֲמֵשׁ גִּפְנִים בְּצַד הַגֶּדֶר שֶׁהוּא
גְּבוּהָ עֲשָׂרָה טַפְחִים, אוֹ בְּצַד חֲרִיץ שֶׁהוּא עֶמֶק עֲשָׂרָה טַפְחִים
וְרֻחַב אַרְבָּעָה, נוֹתֵנִין לוֹ עֲבוֹדָתוֹ אַרְבַּע אַמּוֹת. בֵּית שַׁמַּאי
אוֹמְרִים, מוֹדֵדִין אַרְבַּע אַמּוֹת מֵעַקֵּר הַגִּפְנִים לַשָּׂדֶה. וּבֵית הֵלֵל
אוֹמְרִים, מִן הַגֶּדֶר לַשָּׂדֶה. אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי, טוֹעִים כָּל
הָאוֹמְרִים כֵּן, אֲלֵא אִם יֵשׁ שָׁם אַרְבַּע אַמּוֹת מֵעַקֵּר גִּפְנִים
וְלַגֶּדֶר, נוֹתֵנִין לוֹ אֶת עֲבוֹדָתוֹ, וְזוֹרֵעַ אֶת הַמּוֹתֵר. וְכַמָּה הִיא
עֲבוֹדַת הַגֶּפֶן. שִׁשָּׁה טַפְחִים לְכָל רוּחַ. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר,
שְׁלֹשָׁה: